

Fru Redaktør!

Denne Artikel var sendt til Kvindernes Blad, men Redaktionen svarede, at den kunde ikke optage den, da „Samlinger“ er skrevet paa Redaktionen's Opfordring, hvorfor jeg beder „Kvinden og Samfundet“ i Sagens Interesse offentliggøre denne Imødegaaelse, som jeg er vis paa, mange er enig med mig om.

Flere med mig beklager Artiklerne om „Samlinger“*). Jeg tillader mig derfor i Tide at raabe Vagt i Gevær!

Hvorfor vil man opfordre Ungdommen til at forfølge de levende smaa Væsener i Naturen, og gøre disse til Genstand for en Samlermani, som ingen Nytte er til? Det er, som om Forfatteren af Artiklerne ogsaa selv har en Fornemmelse af, at hans Anvisninger er ligesom malplacerede, idet han først og sidst malplacerer de Unge til at prøve sig selv, om det ogsaa er virkelig Interesse, der leder deres Jagt paa Insekter. Jeg tror, at Forfatteren ved sine detaljerede Anvisninger, at gøre saadan og saadan, bliver Aarsag til, at mange Børn, som maaske aldrig tidligere havde tænkt paa at forfølge de smaa Biller og Sommerfugle, nu faar Lyst til at prøve de givne Anvisninger uden at undersøge sihe Motiver, om det er alvorlig Interesse eller blot Samlermani, der er Drivkedren.

Forfatteren giver ogsaa Anvisning paa Strøms ypperlige Bog: „Danmarks Sommerfugle“, hvor de, som af Interesse vil studere Sommerfuglene, deres Larve og Pupper, kan faa de bedste Oplysninger. Er det da ikke langt mere interessant, naar man har læst saadanne Bøger, da med dem som Vejledning at studere Sommerfuglenes og Billernes Liv, iagttage dem i levende Live og glædes over deres Færden i den fri Natur, end som en Røver at fordre deres Liv, der i Forvejen er saa kort, men sikkert for dem fuldt af Velvære.

Nej, lad os i Stedet for at opmuntre Barnets Nysgerrighed og Undersøgelseslyst, oplyse det om, at hvert lille Dyr, hvert lille Insekt er glad ved Tilværelsen, og at det er Uret at tage dets Liv blot for at tilfredsstille en Samlermani.

Endogsaa den Lyst, som mange har, baade Voksne og Børn, altid at skulle plukke i Mark og Skov og kaste det hen, eller med en Stok svippe Hovedet af Blomster og Straa, er et Misbrug.

Det ved hvert eneste lille Frø for ret at leve det først maa dø, siger Kristian Richardt saa smukt. Lad da Frøets Liv ogsaa faa Lov til at udfolde sig saa længe, dets Tid er.

M. B.

*) Se „Kvindernes Blad“ i April—Maj.

Fru Redaktør.

Tillad et Par Bemærkninger i Anledning af, at Dansk Kvindesamfunds Formand, Fru Møller, skrev forleden Dag i Bladet, at vi herovre paa Landet skulde samle Penge til Kvindernes Bygning. Det har vi ogsaa en Gang haft megen Lyst til; og det var ikke blot vi fattige Madammer, som altid maa ud med Mønt til alting, men ogsaa de rige Gaardmandsenker begyndte virkelig at rasle med Pungen, som de ellers holder godt lukket, naar der er Tale om Kvindesager. Men vi blev skuffede den Gang. Vi havde ventet, at de gode Damer i København skulde komme over og talt for os og forklaret, hvad de vilde gøre ud af den Bygning. Det blev ogsaa sagt, at der skulde komme et Regnskab hvert Aar, men vi har kun set det en Gang; og vi er forsigtige Folk, der dog i det mindste vil vide, om de Penge, vi sender ind, kommer til deres Bestemmelsessted. Vi kender jo ingen af de Damer uden Fru Gad af Navn, og hun er nok ikke længere Formand. De Damer skifter saa tit. Det er lige modsat, hvad vi gør i Dansk Kvindesamfund; der vælger vi gerne, naar nogen gaar ud, blandt de ældre og kendte Navne, som da vi i Stedet for Høgsbro tog den gamle Pastor Conradsen, og da Elberling gik sin Vej, Fru Bondegaard, som har været der før, og i Stedet for Frøken Dabelsteen, som vist var for ung, Eline Hansen, som vi stoler paa og kender saa godt som en af os selv. Der er dem, som mener, at det kunde være morsommere ved Møderne at se nogle nye Ansigter, men, som vor Rigsdagsmand siger, vi skal ikke lade Hørsrup bilde os ind, at alting skal være lutter Morskab.

Nu kan De vel nok forstaa, at vi har tabt Lysten til at samle Penge til Kvindernes Bygning. For at det kunde gaa ude omkring i Landet, maatte der være mere Samarbejde mellem de gamle og de ny Kvindesagsvenner.

Deres ærbødige
Landbokvinde.

Kvinderaadet og Verdensudstillingen 1900.

Hvem har ikke Lyst til at komme til Paris i Aar? Det glade, skønne Paris, som altid ejer tusinde Tilløkkelser, har samlet Skatte af enhver Art fra hele Verden for at fejre en Afskedsfest for dette Aarhundrede, der har skænket Menneskeheden saa mange Midler, der kan lette Samfundets selen: Dampskibe, Jernbaner, Telegraf, Telefon og Tele-hvem-ved-ikke-hvad, og som derfor i højere Grad end mange tidligere Aarhundreder til sammen har faaet Menneskene til at forstaa, at de er Brødre.

Ogsaa Kvinderne har lært, at de

bør søge Raad og Støtte hos hverandre, og da de har faaet den Tro, at det tildels ligger i, at de ikke i saa høj Grad, som de skulde, tager Del i Arbejdet for alt godt, naar der endnu er saa meget tilbage at ønske, saa benytter de nu ogsaa Samfærdselsmidlerne og følger i Mændenes Fodspor til Paris.

Den energiske og dygtige Præsident for det internationale Kvinderaad, Mrs. May Wright Sewall, tilbringer Sommeren i Paris i Haab om at træffe mange Kvinder, hvem hun kan paavirke til Hunst for Tanken om „Organisation“. Hun har sammenkaldt et Møde af Bestyrelsen for det internationale Kvinderaad til den 25. Juni, og ved den Lejlighed vil Dansk Kvinderaads Formand blive repræsenteret af Frk. Wilhelmine Rerup. Men ogsaa andre danske Damer, der opholder sig i Paris den Dag, og som er Medlem af en af de Foreninger, der har sluttet sig til Dansk Kvinderaad, kan faa Adgang til Mødet.

Senere i Sommerens Løb agter Mrs. Sewall at indbyde til tvangfri Sammenkomster (informal conferences) hvor forskellige Emner vil blive forhandlede, og hvor fremfor alt Kvinder fra forskellige Lande kan mødes og lære hverandre og hverandres Arbejde at kende.

Dansk Kvinderaad har herved den Glæde at overbringe alle danske Kvinder, der rejser til Paris i Sommer, en hjertelig Indbydelse fra Mrs. Sewall til at tage Del i disse Sammenkomster. Mrs. Sewall opfordrer Dem alle til, naar De kommer til Paris, da at opsøge det internationale Kvinderaads Hovedkontor, og til at sende Deres Pariser-Adresse og Meddelelse om, hvilke Dage De vil opholde Dem i Paris, til:

Mrs. May Wright Sewall,
President of the international Council
of Women, c/o the United States'
Commissioner General,
20, Avenue Rapp,
Paris.

De vil saa modtage Indbydelse til de Sammenkomster, der mulig maatte finde Sted i det paagældende Tidrum.

De forenede Staters Hus i Nationernes Gade har givet det internationale Kvinderaad Lod i et Værelse, der er bestemt til Modtagelsesværelse for Medlemmer af Kvindeforeninger. Dersom det internationale Kvinderaad intet andet Mødested faar, vil Kvinder fra forskellige Lande kunne sætte hverandre Stævne der, for at mødes og forhandle om fælles Arbejde for fælles Interesser.

Da Dansk Kvinderaad selvfølgelig vil sætte Pris paa i saa rigt Maal som muligt at blive delagtigt i Sommerens Udbytte, tillader vi os at opfordre enhver Pariserfarer blandt danske Kvinder til at benytte denne Lejlighed til at lære andre Landes Kvinder at kende; — og vi beder Dem indtrængende at lade os andre nyde godt af, hvad De har set og hørt.

P. B. V.
Charlotte Norrie,
f. Harbou.
Sekretær i D. K. R.

Vi har modtaget følgende Meddelelse.

American Branch,
780, Eighth Avenue,
New York U. S. A.
Dr. J. H. Nicholson's Institut,
„Longcott“
Dr. Nicholson, Øre-Specialist,
Gunnersbury, London, W.

Til Redaktøren af Kvind. og Samf.

Denne Artikel sender vi Hr. Redaktøren i Haabet om, at De vil skænke den Deres fulde Opmærksomhed, da vi nemlig antager, at der blandt Deres Blads Læsere findes nogle stakkels døve Personer.

Hvis De vil sende os Deres Blad, hvori denne Artikel er indrykket, ville vi lægge det frem i vort Venter-værelse.

Herr Redaktørens Anbefaling af trængende døve modtager vi gerne.

TIL DE DØVE: En rig Dame, som er blevet helbredet for Døvhed og Øresusen ved Hjælp af Dr. Nicholson's kunstige Trommehinder, har skænket hans Institut 20,000 Kr. for at de fattige døve, som ikke kan købe disse Trommehinder, kan faa dem uden Betaling. Skriv til: Institut „Longcott“, Gunnersbury, London, W., England.

For Nicholson's Institut.

Fra Indland og Udland.

Danmark.

Teologisk Embedseksamen. Opgaven i Moral ved den teologiske Embedseksamen i Aar lyder saaledes: At prøve de forskellige Opfattelser af Kvindens Stilling og særlige Livsforhold ud fra det ny Testaments Grundsaetninger.

Kvindelig Malersvend. Kvindelige Snedkervende og Bogbindere er ikke længere noget nyt; men den unge Dame, som nu i Foraaret har gjort Svendestykke som Maler og som har faaet Arbejde for Sommeren i en af vore Provinsbyer, er den første, der har vist Vej til et Erhverv, som ikke skulde synes at kunne falde Kvinden særlig besværligt.

Sverige.

Æresmedlem. Forfatterinden, Frk. Selma Lagerlöf, er bleven valgt til Æresmedlem af „Värmlands Nation“ ved Upsala Universitet.

England.

Det engelske Underhus har med 248 Stemmer mod 129 vedtaget en Lov i Følge hvilken Kvinderne skal være valgbare til de nye Municipalraad i London.

En Hverdagshistorie.

Hvad der under Forhandlingerne om Understøttelsesbidrag til Børn, fødte udenfor Ægteskab, blev stillet i

blanke, og gardinerne ikke ser altfor graat og mismodig ud paa gjenboen.

Den, der river ned, har forpligtelse til at bygge op. En ung amerikanerinde anviste vejen. Hun var fortvilet over husforholdene her og sa: Om der er forskel? Jeg skal i hast skizzere et amerikansk køkken hos almindelige folk, saa kan man selv dømme. Et amerikansk køkken er lyst og luftigt uden antydning af gardiner. Lukket køkkenbænk eksisterer ikke, men erstattes af almindelige borde og væggeskab. Vasken, der har ledning med varmt og koldt vand, er hvid emaillet eller porcellæn — meget stor. Ved siden findes et moderne konstrueret vaskebord, hvor vandet risler over tøj eller stentøj. Almindeligvis findes to komfurer, en stor ilægningskomfur, hvor varmen reguleres ved damp eller varm luft efter principet mest mulig varme for mindst mulig brænde. Stegeovnen sidder højt oppe, saa man slipper at ligge i den anstrengende, knælende stilling. For-

uden ilægningskomfuren findes en liden gaskomfur med gas eller den billigere gasolin til brændsel. Den bruges daglig. Man kan flytte stegeovn eller kogekejs eller strygejern paa den efter behag. — Hvis man ikke har de almindelig anvendte strygejern, hvor gasflammen ledes ind i hvert jern. Til hvert arbejde har vi de mest praktiske redskaber, derfor gaar det hurtigt og let fra haanden. Alt overflødigt, som kun kræver renhold og ingen nytte gør, er afskaffet. Gulvet er fliselagt eller skuret trægulv. Hos smaa folk i etagehusene er der elevator til kul og brænde og elevator fra vaskeværelserne op til leiligheden. Hver lejlighed har alle ydre rum, vaskekjældere osv. for sig.

Her i Kristiania betales større husleie og større kommune- og byskat end nogetsteds i verden, og man byder mindst.

Bygningsherrer burde være dannede, gode mennesker, — deres arbejde betinger væsentlig vore livsvilkår — thi

betingelser for glæde er bakteriefri, sund, menneskelig føde og søvn i ren luft — derfor vælger man paa møderne, civiliserede steder de solfyldte, største værelser til soverum. Folk er ikke længere huleboere — kvinderne sidder ikke kun inde i stuerne over søm — derfor trænger man mindst salonerne med al flitterstasen. Det væsentligste ved en lejlighed er køkkenet med ydre rum, kjældere osv. — soveværelse og spisestue — tilsidst kommer de daglige opholdsrum. Men hos os gaar man som i saa mangt den bagvendte vej.

Boforhold præger menneskene lige meget — mere, end menneskene former at præge de engang byggede huse. Man blir afstumpet — mismodig — oprevet ved stadig at trykkes i et daarlig indrettet hus. Og de, som trykkes er de huseførende kvinder. Hvem kan tvinge bygningsherrene til at bygge bedre. Arkitekterne er i den senere tid mange gange henviste til skotsk og amerikansk arkitektur,

men det gjælder nærmest bygningsmateriale og den ydre arkitektur. Idealet for boforhold er, at hver mand har sin hytte. Det, der saa kommer idealet nær, er, at hver etageboer har de ydre rum for sig — saa kan ikke maa vente 6—7—8—9 uger for at faa vasket sit tøj eller maa tage hele den skidne klædesvask midt op i madstellet i køkkenet. Som forholdene nu er, maa mange smaaaborgerfamilier gøre den slags. Hvad følger blir ved vi alle, en regn af bakterier, som i sin tid gjør syge mennesker. Et dobbelt belæg paa de fremtidige tvangstuberkuloseanstalter.

Det er kvinderne, som med familien flytter rundt. Det er dem, som i høieste grad er misfornøjet med de bekvemmeligheder, som bydes dem, som søger saalænge til de i træt resignation slaar sig ned hvorsomhelst. Det er lige galt alle steder.

I anledning tvangstuberkuloseloven tænker mange kvinder, at det var mere paa sin rette hyld, naar love